

[Johs. Hansen.]

der har kostet ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og en Bestemmelse af den Art, at der er Grund til at bibeholde den baade for disse Formueskatteyderes Skyld, og fordi det her drejer sig om en Opkrævning af ganske smaa Beløb. Der er ved Statsskattens Opkrævning noget vist uheldigt, noget vist upraktisk i, at der bliver alt for mange smaa Beløb at opkræve. Det gælder Gang paa Gang for Kommunerne, som har denne Opkrævning i deres Hænder, at de — vel ikke ved Skatteydere af den Art her, men i adskillige andre Tilfælde — har Vanskelighed ved Opkrævningen, fordi den kommer saa langt bagefter, som den gør, en Vanskelighed, der betyder, at hvis det drejer sig om smaa Beløb hos Folk, der maaske for længe siden er bortflyttet fra Kommunen, kan det ikke betale sig eller daarligt betale sig for den at søge at finde disse Skatteydere andetsteds. Der er overhovedet Grund til at ønske, at saadanne Smaabeløb saa vidt muligt bliver undgaaet i Statsskatteligningen.

En anden Bestemmelse, der ved dette Revisionsforslag bibeholdes i den nugældende Lov, er, at de særlige Regler, der er indført for Skatteligningen og Skatteopkrævningen i større Købstæder, udvides til ogsaa at omfatte andre større Kommuner.

Men i øvrigt byder Revisionsforslaget paa Ophævelse af Lovens andre Bestemmelser, og jeg tror, den højtærede Finansminister har den store Del af den danske Befolkning bag sig, naar han stiller dette Forslag. Blandt de Vælgere, der er Socialdemokrater, var der, den Gang Loven blev vedtaget, en meget stærk Harmе over, at Resultatet af de Nedskæringer, der havde fundet Sted af de sociale Love, af Aldersrente, af Invaliderente, af Arbejdsløshedsunderstøttelse, af Tilskud til Sygekasser o. s. v., bl. a. skulde blive, at de Penge, man derved sparede, anvendtes paa den Maade, som Lovforslaget bestemte, nemlig til Skattelettelse for de største Skatteydere i vort Land, til Skattelettelse for de største Formueejere, for den rigeste Del af den danske Befolkning. Men ikke alene var der en saadan Stemning blandt de Vælgere, der slutter sig til vort Parti; ogsaa den Del af Befolkningen, som hører Venstre til, saa med ringe Glæde paa den vedtagne Lov. Jeg havde det Indtryk, at ude i Landbefolkningen var det i mangfoldige Tilfælde saaledes, at man ligesom var noget skamfuld over, at et Resultat af den haarde Nedskæring skulde blive, at der blev givet en saadan Skattegave til en stor Del af

de mest velhavende i vort Folk. Der var sikkert mange af Venstres Vælgere, der havde troet paa Nødvendigheden af denne Nedskæring. Det kan ikke være andet, end at disse mange, i hvert Fald en stor Part af dem, maa have følt deres Tro rokket, da de saa, hvad de indvundne Penge blev anvendt til. Jeg tror derfor, det vil være rigtigt, og at det vil være klogt, om man fra Venstres Side gaar ind i en Forhandling for at faa Loven ophævet. Man vilde ogsaa gavne sig selv ude i den danske Landbefolkning, overhovedet i den danske Befolkning, ved at gaa ind i en saadan Forhandling.

Da det ærede Medlem af det andet Ting Hr. N. Neergaard som Finansminister fremsatte det Lovforslag, jeg her taler om, udtalte han om Formaalet med Loven følgende, som jeg tillader mig at anføre: Der bliver op mod 10 Millioner tilbage, som bør anvendes til Skattnedsættelse, der tager direkte Sigte paa Lettelse af Erhvervslivets Vanskeligheder, paa større Kapitaldannelse og paa Konsolidering. Paa den Maade optrak han Linierne for, hvad han vilde opnaa ved det Lovforslag, han den Gang fremsatte. Jeg tror ikke, at man ude i Befolkningen har faaet Indtryk af, at dette Formaal kan siges at være naaet ved denne Lov. Jeg tror tværtimod, at de allerfleste i Befolkningen er af den Mening, at hvis man vilde lette Erhvervslivets Vanskeligheder, hvis man vilde bidrage til at skabe en virkelig Kapitaldannelse paa et bredt Grundlag og bidrage til Konsolidering, kunde der være valgt andre Veje end den Vej, der blev valgt her, ogsaa fordi den Del af Befolkningen, der virkelig skaber Kapitalen, den Del af Befolkningen, som virkelig yder de store Bidrag til, at Samfundet konsolideres, og at der finder Kapitaldannelse Sted, i mangfoldige Tilfælde er ganske andre Kredse end dem, der bliver hjulpet, dem, der faar Skattelettelse ved denne Lov. Den mest udprægede Sparsommelighed finder man i helt andre Kredse.

Jeg kunde have Lyst til her at omtale, hvad jeg for nogle Aar siden, i 1926, som Medlem af Skatteraadet stod overfor i et vestjydsk Sogn. Der var en lille Landbruger, som havde en Gæld paa ca. 25 000 Kr. paa en Ejendom, hvis Værdi alt iberegnet var ca. en Snøs Tusinde Kroner, det vil sige, han havde en negativ Formue paa omtrent 5 000 Kr. Desuagtet havde denne Mand i det paagældende Aar, i 1925, opsparet over 1 000 Kr., ganske simpelt fordi han var nødt dertil; han skulde yde saa meget i